

Dat was Pim Gras, dit is NOS Jazz, H III, M&R. JOS Jazzgeschiedenis, deel 68.

plaat 1 Alphonso Trent a/h Orchestra: After you've gone (Creamer, Layton)
B/2 - 3:10 - Historical Records HLP 24

Het orkest van pianist Alphonso Trent uit Texas voor Gennett in Richmond, Indiana, 5 maart 1930. De bezetting: Peanuts Holland, Chester Clark en George Hudson-trompetten, Saub Mosely-trombone, James Jeter, Charles Pillars en Lee Hilliard-alt-, ~~Hayes~~ Pillars-tenor-, en baritonsaxofoon. Stuff Smith-viool en zang, Alphonso Trent-piano, Eugene Crook-banjo en gitaar, Eppie Jackson-tuba, A.G.Godley-drums. Na "After you've gone" nu met ook de viool van Stuff Smith: in een verrassend hoy-tempo "St. James Infirmary".

idem Idem: St. James Infirmary (Don Redman)
B/3 - 2:53 - idem

"St. James Infirmary" ~~van~~ Alphonso Trent and his Orchestra op 5 maart 1930 - verderop in deze aflevering zullen we de laatste opnamen van de band tegenkomen, uit 1933. Blanche Calloway, ~~de~~ oudere zuster van Cab, was een zangeres/danseres die ook ~~als~~ als orkestleidster optrad.

~~Blanche Calloway and her Joy Boys: I need lovin' (Glamor, Johnson)
A/2 - 2:50 - RCA LPM 10124~~

~~De band op 2 maart 1931~~ was die van Andy Kirk. Toen Terrence Holder er in januari 1929 als orkestleider mee ophield was Kirk door de musici tot leider gekozen en werd de naam van het orkest 'Andy Kirk and his Clouds of Joy'. Aan de piano Mary Lou Williams die ook het merendeel van de arrangementen schreef. Blanche Calloway and her Joy Boys: "I need lovin'".

plaat 2 Blanche Calloway a/h Joy Boys: I need lovin' (Glamor, Johnson)
A/2 - 2:50 - RCA LPM 10124

"I need lovin'", Blanche Calloway and her Joy Boys, in feite Andy Kirk and his Clouds of Joy. Voor Victor in Camden, New Jersey, op 2 maart 1931 met Harry Lewson, en Edgar Battle ~~XXXXXXXXXXXX~~ en Clarence Smith-trompetten, Floyd Brady-trombone, John Harrington en John Williams-alt, Lawrence Freeman-tenorsaxofoon. Mary Lou Williams-piano, Bill Dirvin-banjo, Andy Kirk-tuba, en op drums Ben Thigpen, de vader van Ed Thigpen die jaren bij Oscar Peterson speelde. De Andy Kirk band kwam uit Kansas City, en hoewel Blanche Calloway bij de tweede Victor-session niet de Clouds of Joy achter zich had, was het toch haast een pure Kansas City aangelegenheid. Want:

Joe Keyews, ~~en~~ Edgar Battle en Clarence Smith-trompetten, Alton 'Slim' Moore-trombone, Booker Pitman en Leroy Hardy-alt-, ~~en~~ Ben Webster-tenorsaxofoon. Clyde Hart-piano, Andy Jackson-banjo en gitaar, Joe Durham-tuba, Cozy Cole-drums. Het plaatdebuut van tenorsaxofonist Ben Webster bij Blanche Calloway in "Just a crazy song".

idem ~~Blanche Calloway a/h Orchestra~~: Just a crazy song (Smith, Davis)
A/3 - 3:02 - idem

"Just a crazy song", Blanche Calloway, (die in '25 haar plaatpremière beleeftde met Louis Armstrong achter zich) ^{Dixie} op 27 maart 1931 in de Victor-studio, Camden, New Jersey, Ben Webster en pianist/arrangeur Clyde Hart kwamen uit de territory band van Jap Allen, Hart zou tot en met '35 bij Blanche Calloway blijven. Ben Webster ging hierna naar Bennie Moten in Kansas City, trompettist Joe Keyes komen we later bij Count Basie tegen, en drummer Cozy Cole speelde een belangrijke rol in de grammofoonplaatcombinaties van Teddy Wilson met zangeres Billie Holiday. Blanche bleef zeer lang in de showbusiness, trouwde met de road manager van haar broer en was in Baltimore nog een tijd disc-jockey, voor ze daar in december 1978 overleed, 74 jaar oud.

Sonny Clay, de drummer maar vooral pianist die sinds 1916 in California werkte waar we hem in 1926 al op de plaat zijn tegen gekomen, Sonny Clay maakte met een groep onder de naam Dixie ^{Serenaders} ~~Serenaders~~ in 1931 twee platen voor ~~BRUNSWICK~~ Brunswick, ~~dat~~ die de opnamen verkocht aan Champion, en dat zal wel te maken hebben gehad met de Depression, de economische crisis. U hoort twee van de vier opnamen, dit is W.C.Handy's "St.Louis blues".

plaat 3 Sonny Clay's Dixie Serenaders: St.Louis Blues (William Christopher Handy)
B/1 - 3:07 - Classic Jazz Masters CJM 10

De Dixie Serenaders - Doc Hart en James Porter-trompetten, Leon White-trombone, Leonard Davidson en Sherman Williams-alt, Carlton Wade-tenorsaxofonist, leider Sonny Clay aan de piano, Frank Watkins-banjo, Bert Holiday-tuba, David Lewis-drums, en het is niet ^{*} bekend wie het stukje zang deed in "St. Louis Blues". Nu: "Cho-King".

idem: Cho-King (Sonny Clay)
B/2 - 3:10 - idem

"Cho-King" (spellen) door de Dixie Serenaders van pianist Sonny Clay, oorspronkelijk door Brunswick opgenomen, augustus 1931 in Los Angeles.

idem

met duidelijke
opdracht
aan de snel
jende pope-
riteit van
de repertoire
stil op
van op te
stellen.

de jaren 60

Frank
Watkins
(was) R. Thuis
1113-4080
12 del 1.2.31

idem

De platenfirma Gennett, ^{met zijn} in Richmond, Indiana, sterk verouderde
stidio-apparatuur, bracht ~~de~~ opnamen soms ~~wak~~ uit op het Champion-label.
(Ook de van Brunswick gekochte Sony Clay-platen). Dat gebeurde met de
laatste plaat van Alphonso Trent and his Orchestra, opgenomen 24 maart 1933.
Dit is "Clementine".

idem Alphonso Trent a/h Orchestra: Clementine (?)
B/6 - 3:10 - idem

"Clementine", Alphonso Trent and his Orchestra, 24 maart 1933, met ^{volgde de} ~~Russ & de Joo.~~ ^{partie}
Peanuts Holland, Chester Clark en Harry Edison-trompetten, Sub Moseley en
Gus Wilson-trombones, James Jeter en Charles of Chester Pillars-alt saxo-
foons, Hayes Pillars en Lee Lilliard-tenorsaxofoons. De pianist is niet
Alphonso Trent maar wie ^{dan} wel? ~~████████████████████~~ Eugene Crook-gitaar,
Eppie Jackson-tuba, A.G. Godley-drums. Volgende keer de andere kant, "I've
found a new baby", dit is het slot van deel 68 in de NOS Jazzgeschiedenis,
HdR.

maar ik
voor een
en trombas

idem Idem: I've found a new baby (Palmer, Williams)
B/7 - 3:15 - idem

En andere
informatie,
over

0 0 0 0 0